

عنوان مقاله:

بررسی خطبه های جنگ امام علی (ع) بر اساس نظریه کنش گفتاری

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و ادبیات عربی، دوره 9، شماره 16 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 42

نویسندگان:

انسبه طالبی - دانشگاه فردوسی مشهد

عباس طالب زاده شوشتری - دانشگاه فردوسی مشهد

احمدرضا حیدریان شهری - دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

این جستار به ارائه نظریه کنش گفتاری آستین و تعاریف و تقسیمات وی و همچنین اقدامات تکمیلی سرل می پردازد. سپس خطبه های جنگ 34، 27، 25 و 179 را از دیدگاه نظریه کنش گفتاری بررسی کرده و تلاش می کند پنجره ای به روی تحقیقات کاربرد شناسانه و کنش گفتاری در متون ادبی بگشاید. به منظور نیل به این هدف، در ابتدا به برشماری کنش های گفتاری پنج گانه و مفاهیم مستقیم و غیرمستقیم آن پرداخته و با توجه به بافت، خطبه های مذکور از دیدگاه کاربردشناسی تحلیل می شود. از نتایج قابل ذکر، درصد بالای کنش عاطفی در میان آمار کنش های پنج گانه است که در خطبه های بررسی شده به ترتیب این ارقام را ثبت کرده است: 56%، و 60%، و 46%، و 80%. نسبت افزایش و کاهش پنج کنش گفتاری در خطبه های جنگ امام علی (ع) نسبت مشترکی است، به گونه ای که حداکثر کنش ها متعلق به کنش عاطفی است. کنش اظهاری در سه خطبه در جایگاه دوم و کنش ترغیبی در مرتبه سوم قرار دارد. کمترین میزان ثبت شده از آن کنش تعهدی و اعلامی است، زیرا امام علی (ع) در پی بیان تعهد خویش به امر خاصی نبوده است، کما این که ایشان در صدد بیان شرایط جدیدی نیست که مستوجب تعهد به آن باشد.

کلمات کلیدی:

کاربردشناسی، کنش گفتاری، کنش غیربیانی، خطبه های جنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1135603>

